

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1933-1934 : Ep. L
45 - 75

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

J. B.

Mårbocka Summa 26.5.1934,

Käraste minn vän!

Det är en hel vecka sedan jag skrev till dig, och telefonerat har jag heller inte, det är väl därför, även du slutar till brevidag med ett riktigt förvissnings utrop, att du känner dig utestängt, men det ges inget pardon. Här sitter jag och håller på min lilla härlighet för alla människor ända tills jag har

Kommit ⁿⁱ med det klara med vad
jag vill och hur jag vill. Det är mycket
svårt, jag är så ovan att tänka ut nå-
got, men kanske att det ändå går
till sist. Men skrivet gör jag. Om
jag kunde sätta mig ner och göra en
plan och följa den, vare det någon
nöd. Men det kan jag inte, han
aldrig kommer. Det måste vänta fram.

Tack, tack för breo i dag. Det före-
faller så besynnerligt med den där
dramateatern, man kan inte riktigt
förstå hur nödsett tar sig ut. Annars
har du ju haft bra teateraftnar nu
på slutet av säsongen.

Jag skall tala om att jag idag har
fått 1700 Kr. från Danmark för

Helsingborg
Det var rulliga nyheter från

Danmarks uppförande på Rusinote-
atern. Det var minnsamt välkom-
met nu, sedan de tyska subsidierna
ha upphört. Det finns utvägar för
pengar som vanligt. Jag skall köpa
en ny häst, och de är dyra nu för ti-
den. En vacker häst, som blev utbjed
den igår, kostar 850. Så skall jag be-
tala konstågskörel 610, därtill kommer
avlönningen till nästa fredag. De dan-
ska tivvoketterna var utmärkt väl-
komna.

I går hade jag varit så en tysk
dama från Helsingborg och en närsta
från Oslo, som kommer hit för
att tala öppet om tyska förhållanden.
Det var fina, angenäma damers

mycket öppenhjärtiga. Tyskan var
föreståndarinnan för en liten tysk för-
ening i Hamborg, en vanlig understöds
förening från början, men nu har de
slagit sig på att hjälpa "kalvarier". Där-
med mena de människor, såväl på grund
av att mormodern eller fadern eller
kustrum eller någon annan familjemed-
lem varit en jude, nu har blivit av-
skedad från sina ämbeten. Dessa äro
de ännu ställola nu för tiden sägs
det. De får icke hjälp från något håll.
Där där Hamburgerföreningen råd-
ber nu hjälpa dessa och framför

[26.5.1934]

allt avhålla dessa främlingar
flytta ut ur Tyskland. Det är än
då någon möjlighet att hjälpa dessa
samma stanna i något annat land, de som
fara till utlandet går under i
hopplöshet och nöd. Detta är ju en
mycket tacksam och hon hade blivit väl
mottagen i Stockholm av våra
vänner Bauer, Bannier, Mia
Leche, Elsa Thulise med andra
våra vänner med vilka de nu
ville inleda samarbete. Vad de
någonsin hade här att göra vet jag
inte rätt, det var väl mest nyttigt

het. Men tyckare talade rätt mycket om vilken välsignelse det hade varit med min novell Skriftele på jordgolvet. Man hade i Tyckland inte velat om hela saken, förre det hade blivit bekräftat i radio genom regeringen själv. Inte heller visste man om hjälpsaktioner för de intellektuella, förre då. Det hade haft en så uppmuntrade verkan. Jag sade, att penningsvärdet hade blivit ganska litet. Ja, det kunde hon nog förstå, men det viktiga hade varit, att någon hade varit modig.

Bidare hade hon en del att berättat om vår ärkebiskop, som hade

uppfört sig mycket modigt vid en audiens, som han hade haft hos Hitler. Detta hade Engberg berättat för henne. För resten var hon gräslöst upprörd över Hitlerianernas påfund och hade inte ett ord av gillande för hela rörelsen.

Från Friherrinnan ännu inte ett ord om när hon kommer. Glau blev kanske riktigt sjuk. Från Yda Bäckmann hade jag telefon från Hilsma, att hon ämnade sig till Stockholm för att hälsa på en nygator till Doktor Lundquist, som visst var sjuk. Glau skulle köra dit i sin egen bil. Glau har varit i lugnare humör de

Maj

1

sista veckorna. Klaustra att han verkligen varit plågad av det där onda i foten, som blivit bortopererat, och blir lugnare händelser. Jag vågar knappt tro det, men hoppas gör jag.

Jag har tyndit Inspektors och Träskur att fara in på tisdag och avkunnen. Det är ju en rad fester utom åttio, men vi har ju mycket dåligt väder alltjämt, så de vågar kanske inte fara.

Fruktträden blommar och få en äskskur över sig varje dag. Inatt var det frost. Jag medlar mycket och det blir ett ruda äpple.

Leif för de skissa ned. 'Tack, Tack, Tack. Måga jag om mig inte förstå, till namnaren. Det värde för mig till kyrka - ja många goda hilsningar. Det värde för mig till kyrka - ja många goda hilsningar.